

1. Информация за процедурата

Конкурс за *интердисциплинарна* академична длъжност *професор* в Американския университет в България в област **2. Хуманитарни науки**, професионални направления **2.2. История и археология** и **2.3. Философия**, обявен в Държавен вестник, брой 80, 24 септември 2021 г.

Това становище се основава на Закона за развитие на академичния състав в Република България, правилника за прилагането му, вътрешните правила и регламенти на Американския университет в България, сред които спада **процедурата за хабилизация**, както и върху допълнителните изисквания за процедурата, публикувани на сайта на Американския университет в България.

Кандидат: *Д-р Диего Лучи*, Американски университет в България

Изготвил становището:

Проф. д-р Адам Сътклиф
Професор по европейска история, Кингс Колидж, Лондон

2. Критерии за допускане до конкурс

2.1

Кандидатът д-р Диего Лучи **отговаря** на изискванията за академичната длъжност „професор“, съдържащи се в Приложение 1 на този документ. Заключение се основава върху решението на комисията по допускане до конкурс към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

2.2

Кандидатът д-р Диего Лучи **отговаря** на допълнителните изисквания за интердисциплинарната длъжност „професор“, съдържащи се в Приложение 2 към този документ. Заключение се основава върху решението на комисията по допускане до конкурс към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

2.3

Изследователската дейност на д-р Диего Лучи **отговаря** на изискуемия според минималните национални показатели общ брой точки за академичните длъжности „доцент“ и „професор“. Заключение се основава върху решението на верификационната комисия към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

3. Оценка на кандидата

За мен е удоволствие и чест да изкажа експертното си мнение като учен в това поле за научните постижения и приноси на Д-р Диего Лучи.

Д-р Лучи има международно признание като един от водещите учени от неговото поколение в областта на британската история на идеите от края на XVII и началото на XVIII в., като по-конкретно трудовете му са насочени към отношението между религията и другите аспекти на интелектуалната култура през този период. Обхватът на изследователските му интереси е широк – те се простират отвъд тесните рамки на периода и географската област, за да включат по-широката тема за мястото на свързаните с еврейството въпроси в западноевропейската мисъл през ранномодерния период и през XVIII в. В същото време сърцевината на трудовете му се определя от една конкретна проблематика, която засяга сложното присъствие на религиозни и библейски теми в английската философия от края на XVII в. в частност и в европейската (ранно)просвещенска философия в по-общ план. Този изследователски фокус ми е особено близък и смятам, че проникновените прочити на д-р Лучи представляват значим и авторитетен принос към нашето поле, като го извеждат на преден план в поредица от важни научни публикации.

Научната продукция на д-р Лучи е забележителна като обем. Понастоящем е публикувал три монографии (една в съавторство), участвал е в съставителството на пет сборника, издал е двайсет и седем статии в реферирани списания, написал е единайсет глави в научни сборници. Този принос ми се струва много значим на този етап от научната му кариера, а що се отнася до качеството, аз съм изключително впечатлен от всички негови публикации, които съм чел.

Първата монография на д-р Лучи, „Светото Писание и деизмът: библейската критика на британските деисти от XVIII в.“ (*Scripture and Deism: The Biblical Criticism of the Eighteenth-Century British Deists*, 2008) разглежда задълбочено и нюансирано анализа на Светото Писание, който правят редица видни личности като Джон Толанд, Матю Тиндал и Антъни Колинс. Авторът насочва вниманието си към опитите на тези мислители да подринат Библията, разглеждайки я като исторически текст, което им помага да я използват в своите аргументи за свободата на мисълта, религиозната толерантност и ограничаването на църковната власт. Стъпвайки върху съществуващата историография в

това поле, както и върху съответните първични източници, монографията е често цитирана от други учени и представлява съществен принос към по-внимателното вглеждане през последните години в ролята на преоценката и оспорването на Светото Писание през европейското Просвещение.

Третата и засега последна монография на д-р Лучи, „Християнството на Джон Лок“ (*John Locke's Christianity*, 2021), публикувана от водещото англезично издателство в областта на историята на идеите – това на Кеймбриджкия университет, е изключително значим научен труд. Засега е трудно е да се измери неговото влияние, тъй като книгата излезе наскоро и много учени не са я осмислили напълно, за да могат да включат тълкуванията в нея в своите изследвания. Твърдо съм убеден обаче, че това влияние ще стане отчетливо през следващите години. Тази монография показва как мисленето на Лучи за отношението между теология и философия през епохата на ранното Просвещение е станало по-всеобхватно и по-нюансирано през дванайсетте години след публикуването на първата му книга. Отхвърляйки категорично секуларистиките прочити на Лок, Лучи предлага най-подробния анализ, с който разполагаме, на дълбинната структура и многообразните характерни черти на Локовия богословски мироглед. Авторът показва умело и убедително колко важна е версията на Лок за християнството, най-пълно развита в „Разумността на християнството“, по отношение на по-широката морална философия на мислителя, по отношение на нейните метафизически измерения и на политическото ѝ разгръщане в контекста на подкрепата му за религиозната толерантност. „Християнството на Джон Лок“ е отвъд всякакво съмнение основополагащо научно произведение, което излъчва Лучи като международно значим учен в неговото поле. Книгата е приносна не само в областта на изследванията върху Лок и на историята на ранномодерната британска философия, но и по отношение на по-широкия дебат за важноста на хетеродоксалната мисъл и на богословския дебат през епохата на европейското Просвещение.

Бих искал специално да изразя моята положителна оценка за втората монография на д-р Лучи, написана в съавторство с Паоло Л. Бернадини: „Евреите, начини на употреба: четири проекта от XVIII в. за еманципация на европейските евреи“ (*The Jews, Instructions for Use: Four Eighteenth-Century Projects for the Emancipation of European Jews*, 2012). В този труд Лучи, в сътрудничество с Бернадини, излиза от своето тясно експертно поле и хвърля мост към тенденции от по-късния XVIII в. Вниманието се насочва първо към Джон

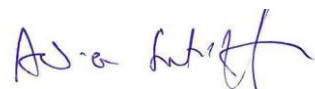
Толанд, важна фигура в първата монография на Лучи, но след това авторите преминават към разглеждане на идеите на определено не-еврейски автори за „прераждането“ и продуктивизирането на евреите в Германия и Франция в края на XVIII в. Спират се съответно върху Кристиан Дом и Анри Грегوار, а също така и върху един слабо известен, но много интересен италиански автор, който пише почти по същото време: граф Д'Арко от Мантуа. Разпростирайки се върху четири страни и четири езика, Бернардини и Лучи изясняват приликите и разликите между четиримата мислители и очертават в широк план огромното значение на оформените от Библията начини на мислене по отношение на евреите за конструирането на просвещенските проекти за адекватни държавни политики, които оказват влияние върху живота на западноевропейските еврейски малцинства. Авторите показват убедително и проникновено как разбирането за евреите като поместени „извън историята“, но в същото време имплицитно (а при Грегвар съвсем експлицитно) включени в една миленистка рамка, води четиримата мислители до убеждението, че те са предопределени да играят изключително важна роля за бъдещото икономическо и политическо развитие на Европа. Този амбициозен труд с дръзко заглавие се оказва извънредно полезен и приносен за моите собствени размисли по подобни теми.

Публикациите на Лучи отвъд тези ключови монографии са толкова многобройни, че моите коментари трябва да бъдат съвсем кратки и избирателни. Бих искал обаче да подчертая обхвата и значимостта на неговите приноси относно мястото на еврейските теми в ранномодерната мисъл и мисълта от XVIII в., по-конкретно относно темата за филосемитизма. Много учени се отнасят с резерви към термина „филосемитизъм“, но по мое мнение Лучи има пълно основание да го използва в своите изследвания. Неговата ранна студия *Tendenze filosemite nella cultura inglese del Seicento* (2002), например, подхожда към темата от оригинална гледна точка, обхващаща английския XVII в. Този текст подготвя почвата за други изследвания по темата (като сборника „Филосемитизмът в историята“, 2011, на който съм съ-съставител). Статиите на Лучи по темата съчетават широта на погледа и смели съпоставки (в гореспоменатата статия например) с внимателно вглеждане в хебраистките или филосемитски измерения в текстовете на различни ранномодерни мислители като Толанд, Уоластън или Нютън. Някои от останалите глави от книги и статии на Лучи се отличават с похвално по-широк поглед върху исляма или

източното православие, редом до текстове за ранното Просвещение и размисли върху юдаизма, протестантството и/или католицизма.

Невъзможно е човек да напише оценка за научната продукция на Диего Лучи, без да спомене неговия изключителен ентусиазъм в общуването и енергията му на организатор. Той е перфектният събеседник на научни конференции – общува с въодушевление и поне според моя опит внася живец в научните форуми, в които участва. Енергията му обаче не е насочена само към пропагандиране на собствените му идеи. От автобиографията му става ясно, че пътува много, което свидетелства за интереса към него като участник в академични събития. Лучи умее също така да обединява хората. Като член на изпълнителния комитет на Международното дружество за история на идеите бих искал да изтъкна неговия забележителен принос към дейността на тази организация. Организираната от него през лятото на 2017 г. конференция на дружеството с домакин Американския университет в България, на която имах щастието да присъствам, е по мнението на всички колеги най-успешната в историята на дружеството. Интелектуалното равнище беше безкомпромисно високо, логистиката (поверена на Лучи) беше безупречна и всички участници излязоха обогатени от това преживяване. Лучи определено притежава лидерски и организационни способности, към които следва да добавим впечатляващата му ефективност и придиричност към детайла, които го превръщат във водеща фигура в академичния живот.

В заключение бих искал да заявя ясно, че смятам, че д-р Диего Лучи заслужава напълно да бъде назначен на длъжността „професор“. Постиженията му са изключително впечатляващи, а от траекторията, която следва, е ясно, че можем да очакваме още приноси. Американският университет в България е имал щастието да привлече такъв надарен и енергичен учен. Надявам се, че вашето учебно заведение ще продължава да му осигурява среда да се развива и да отдава знанията и уменията си на студентите си и на научното поле, в което работи.

10 декември 2021

Изисквания за академичната длъжност „професор“**Изтрийте ненужното:**

ДА	Кандидатът има докторска степен;
ДА	Кандидатът е заемал длъжността „доцент“ поне шест години или има поне шестгодишен преподавателски опит в признати и акредитирани висши учебни заведения
ДА	Ако е вътрешен за Американския университет в България, кандидатът е получил положително финално становище за повишение в длъжност „професор“ след атестация, проведена според вътрешните правила на Американския университет в България, съобразени със законодателството на САЩ и изложени в Преподавателския правилник.
ДА	Кандидатът има публикувана монография
ДА	Ако кандидатът не е заемал длъжността „доцент“, придобита според българското законодателство, той е публикувал повече от една монография
ДА	Кандидатът има други изследвания, академични или приложни трудове
ДА	Нито една от представените за настоящата процедура публикации не повтаря публикациите, използвани за придобиването на докторска степен от страна на кандидата или за друга процедура за академична длъжност според българското законодателство;
ДА	Кандидатът не е бил уличаван в плагиатство за свое произведение
ДА	Кандидатът има преподавателски опит в признато и акредитирано висше учебно заведение
ДА	Кандидатът има опит при прилагането на интерактивни педагогически методи;
ДА	Кандидатът е преподавал поне две години на английски език във висше учебно заведение с преподаване на английски език.
ДА	Кандидатът е преминал поне една атестация за преподавателска, изследователска и административна дейност в признато и акредитирано висше учебно заведение, предлагащо образование в стил “liberal arts”. В атестацията са взети предвид и положителните оценки на студентите.

10 декември 2021

Допълнителни изисквания
за интердисциплинарната длъжност „професор“
в професионални направления 2.2. История и археология и 2.3. Философия

Допълнителни характеристики: Ранномодерна философия и история на идеите с фокус върху Англия и/или англоезичния свят.

Изтрийте ненужното:

Изследователска насоченост:

ДА	Философия на XVII и XVIII в. с фокус върху Англия и/или англоезичния свят
ДА	История на идеите през ранномодерния период и епохата на Просвещението с фокус върху Англия и/или англоезичния свят
ДА	Английската философска, политическа и богословска мисъл и нейното международно влияние
ДА	Видни англоезични философи и интелектуалци

Преподавателски опит:

ДА	История на философията с фокус върху времето след ранномодерния период
ДА	История на моралните и политическите теории с фокус върху времето след ранномодерния период
ДА	Философия и история на идеите през ранномодерния период и епохата на Просвещението
ДА	Обзорни и специализиране курсове по европейска история, философия, етика и политическа теория

10 декември 2021

Минимални национални показатели

Област 2. Хуманитарни науки

Професионално направление 2.1. Филология, 2.2. История и археология, 2.3. Философия, 2.4. Религия и теология

Група от показатели	Показател	Брой точки	Минимални изисквания				
			Доктор	Д-р на науките	Гл. асистент	Доцент	Професор
А	1. Дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор"	50	50	50	50	50	50
Б	2. Дисертационен труд за присъждане на научна степен "доктор на науките"	100	-	100	-	-	-
В	3. Хабилизационен труд - монография	100	-	-	-	100	100
Г	4. Публикувана монография , която не е представена като основен хабилизационен труд	100	30	100	-	200	200
	5. Публикувана книга на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор" или за присъждане на научна степен "доктор на науките"	75					
	6. Статии и доклади , публикувани в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация	30/n					
	7. Статии и доклади , публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове	10/n					
	8. Студии , публикувани в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация	45/n					
	9. Студии , публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове	15/n					
	10. Публикувана глава от колективна монография	20/n					
	11. Съставителство на речници (само за 2.1)	40/n					

Група от показатели	Показател	Брой точки	Минимални изисквания				
			Доктор	Д-р на науките	Гл. асистент	Доцент	Професор
Д	12. Цитирания или рецензии в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация или в монографии и колективни томове	15	-	100	-	50	100
	13. Цитирания в монографии и колективни томове с научно рецензиране	10					
	14. Цитирания или рецензии в нереферирани списания с научно рецензиране	5					
Е	15. Придобита научна степен "доктор на науките"	40	-	-	-	-	100
	16. Ръководство на успешно защитил докторант (n е броят съръководители на съответния докторант)	40/n					
	17. Участие в национален научен или образователен проект	15					
	18. Участие в международен научен или образователен проект	20					
	19. Ръководство на национален научен или образователен проект	30					
	20. Ръководство на международен научен или образователен проект	40					
	21. Публикуван университетски учебник или учебник, който се използва в училищната мрежа	40/n					
	22. Публикувано университетско учебно пособие или учебно пособие, което се използва в училищната мрежа	20/n					